

ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΟ ΚΕΙΜΕΝΟ: ΓΙΑΝΝΗ ΡΙΤΣΟΥ «Ο ΤΟΠΟΣ ΜΑΣ»

Ανεβήκαμε πάνω στο λόφο να δούμε τον τόπο μας-
φτωχικά, μετρημένα χωράφια, πέτρες, λιόδεντρα.
Αμπέλια τραβάν κατά τη θάλασσα. δίπλα στ' αλέτρι
καπνίζει μια μικρή φωτιά. Του παππούλη τα ρούχα
τα σιάξαμε σκιάχτρο για τις κάργιες. Οι μέρες μας
παίρνουν το δρόμο τους για λίγο ψωμί και μεγάλες
λιακάδες. Κάτω απ' τις λεύκες φέγγει ένα ψάθινο καπέλο.
Ο πετεινός στο φράχτη. Η αγελάδα στο κίτρινο.
Πώς έγινε και μ' ένα πέτρινο χέρι συγυρίσαμε
το σπίτι μας και τη ζωή μας; Πάνω στ' ανώφλια
είναι η καπνιά, χρόνο με το χρόνο, απ' τα κεριά του Πάσχα-
μικροί μαύροι σταυροί που χάραξαν οι πεθαμένοι
γυρίζοντας απ' την Ανάσταση. Πολύ αγαπιέται αυτός ο τόπος
με υπομονή και περηφάνεια. Κάθε νύχτα απ' το ξερό πηγάδι
βγαίνουν τ' αγάλματα προσεχτικά κι ανεβαίνουν στα δέντρα.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1) Ποια στοιχεία λαμβάνει υπόψη του ο ποιητής για να μιλήσει για τον τόπο μας α) από τη φύση, β) από τη ζωή, και γ) από την παράδοση. 15 μονάδες (3X5)

2) Να σχολιάσετε τη δομή και την τεχνική του ποιήματος. 15 μονάδες

3) Ο ποιητής χρησιμοποιεί στο συγκεκριμένο κείμενο στοιχεία του υπερρεαλισμού. Να εντοπίσετε τους στίχους που συμβαίνει αυτό και να αιτιολογήσετε την απάντησή σας (δηλ γιατί θεωρείτε τους στίχους αυτούς υπερρεαλιστικούς). 25 μονάδες

4) Να σχολιάσετε τους στίχους α) Πολύ αγαπιέται αυτός ο τόπος με υπομονή και περηφάνεια και β) Πώς έγινε και μ' ένα πέτρινο χέρι συγυρίσαμε το σπίτι μας και τη ζωή μας;

Μονάδες 25 (10+15)

ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΣ ΑΔΙΔΑΚΤΟΥ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΟΥ ΚΕΙΜΕΝΟΥ

Γ. ΣΕΦΕΡΗ: ΤΟ Ι ΑΠΟ ΤΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ (Ο ΤΟΠΟΣ ΜΑΣ)

Ο τόπος μας είναι κλειστός, όλο βουνά
που έχουν σκεπή το χαμηλό ουρανό μέρα και νύχτα.
Δεν έχουμε ποτάμια δεν έχουμε πηγάδια δεν έχουμε πηγές,
μονάχα λίγες στέρνες, άδειες κι αυτές, που ηχούν και που τις προσκυνούμε.

Ήχος στεκάμενος κούφιος, ίδιος με τη μοναξιά μας
ίδιος με την αγάπη μας, ίδιος με τα σώματά μας.
Μας φαίνεται παράξενο που κάποτε μπορέσαμε να χτίσουμε
τα σπίτια τα καλύβια μας και τις στάνες μας.
Κι οι γάμοι μας, τα δροσερά στεφάνια και τα δάχτυλα
γίνονται ανιγμάτα ανεξήγητα για την ψυχή μας.
Πώς γεννηθήκαν πώς δυναμώσανε τα παιδιά μας;

Ο τόπος μας είναι κλειστός. Τον κλείνουν copyright © 2005- 2006

οι δυο μαύρες Συμπληγάδες. Στα λιμάνια
την Κυριακή σαν κατέβουμε ν' αναβάνουμε
βλέπουμε να φωτίζονται στο ηλιόγεμα
σπασμένα ξύλα από ταξίδια που δεν τέλειωσαν
σώματα που δεν ξέρουν πια πώς ν' αγαπήσουν.

copyright © 2005- 2006

5) Αφού διαβάσετε το παραπάνω ποίημα του Γ. Σεφέρη, να σχολιάσετε τα σημεία που ορίζουν το κοινό θεματικό κέντρο με το ποίημα του Γ. Ρίτσου. 20 μονάδες

